

**MUZIKINIS SPEKTAKLIS VAIKAMS NUO 5 M.
PAGAL EVELINOS DACIŪTĖS PASAKĄ „LAIMĖ YRA LAPĖ“**

*Labas,
Lape!*

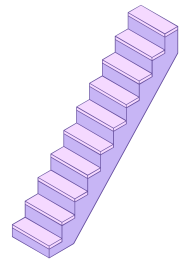

SPEKTAKLIO GIDAS

Atvykstame į Nacionalinį Kauno dramos teatrą

Atėjus į teatrą, patenkame į fojė. Tai nedidelė erdvė, kurioje galima laukti spektaklio pradžios. Čia visus žiūrovus pasitinka administratorius, kuris patikrina bilietus.

Spektaklis „Labas, Lape!“ rodomas Mažojoje salėje, į kurią galima lipti laiptais arba kilti liftu.

Atėjus prie salės, reikia nusivilkti lauko drabužius ir juos palikti rūbinėje. Paėmęs paltą, rūbininkas paduoda numerėlį, kurį reikia saugoti iki spektaklio pabaigos.

Netoli Mažosios salės galima rasti palapinę, kurioje galima pabūti tyloje prieš spektaklį.

Likus penkioms minutėms iki spektaklio, nuskamba skambutis. Tuomet dar kartą parodome bilietus į spektaklį prie durų stovinčiam teatro administratoriui.

Atėjus į salę, susirandame savo vietas. Eilės ir kėdės numeriai bus parašyti ant bilieto.

Salėje sėdime savo vietose, kalbėtis galima pašnibždomis. Nepamirštame išjungti mobiliųjų telefonų, kad netrukdytume kitiems žiūrovams stebėti spektaklio.

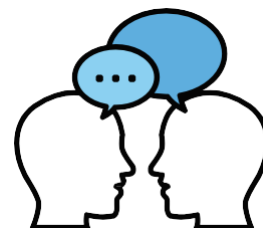
Dar kartą nuskamba skambutis ir informacinis pranešimas, salėje pritemsta šviesa.

Prasideda spektaklis ir įdėmiai stebime scenoje vaidinamą istoriją.

Jei spektaklio metu norime kažką pasakyti ar išeiti, tyliai pasakome tai savo mamai ar tėčiui.

Pasibaigus spektakliui, paplojame jame vaidinusiems aktoriams.

Daugiau informacijos apie tai, kaip elgtis teatre, galima rasti [čia](#).

Apie spektaklį

Tai istorija apie berniuką Povilą, kuris vieną kartą jis išėjo pirkti bandelių ir pasuko nematytu parko takeliu. Ten, už posūkio, jo laukė graži draugystė su ilgauodege švelniakaile laime – Lape. Povilas ir Lapė kartu žaidžia, supasi sūpynėse, stebi žvaigždėtą nakties dangų, klausosi linksmų vienas kito istorijų ir atskleidžia draugystės, dosnumo svarbą kiekvienam iš mūsų.

„Labas, Lape!“ – tai istorija apie draugystę, kuri prasideda nuo padovanotos bandelės.

Spektaklio vaizdo klipą galima peržiūrėti [čia](#).

Veikėjai

Povilas

Berniukas, kuris į kepyklą eina trumpuoju keliu, o grįžta ilguoju, ir yra dosnumo vandenyno dalis

Lapė

Povilo draugė, kuri papasakoja jam apie dosnumo vandenyną

Mama

Povilo mama, kuri lipdo molinius puodus

Tėtis

Povilo tėtis, kurio darbas – skraidyti malūnsparniu

Apie spektaklio garsą, šviesas, scenos dekoracijas ir aktorius

- „Labas, Lape!“ yra muzikinis spektaklis, tad jame aktoriai dainuoja. Tuo metu muzika spektaklyje skamba garsiai. Į salę galima atsinešti garsą slopinančias ausines, jei garsas būtų per daug intensyvus.
- Taip pat spektaklyje yra foninių garsų, kurie papildo spektaklio veiksmą (pavyzdžiui, spektaklyje naudojami miesto gyvenimą, triukšmą imituojantys garsai).
- Scenai apšviesti naudojamos baltos, žalios, oranžinės, mėlynos spalvos šviesos. Šviesų intensyvumas yra nevienodas, kartais jo būna ryškios, o kartais – blausesnės.
- Kuomet keičiasi mizanscenos ar pasiekama veiksmo kulminacija, scena pritemsta.
- Spektaklio metu taip pat naudojamos mirksinčios šviesos, kurios padeda sukurti žvaigždėto dangaus įspūdį.
- Scenos dekoracijos keičiamos tuomet, kai norima pavaizduoti erdvę, kurioje vyksta veiksmas – tai gali būti Povilo šeimos namai, parkas, kuriame yra sūpynės, kepykla.
- Aktoriai, kurie vaidina Povilo mamą ir tėtį, spektaklyje taip pat įkūnija ir kitus veikėjus – kepyklos darbuotojus (ponia Margarita, ponia Amelija, ponia Rožė), nepažįstamą moterį ir vyrą, su kuriais pakeliui į kepyklą susiduria Povilas.

Spektaklio istorija

DĖMESIO! Čia pateikiamos spektaklio siužeto detalės.

Spektaklis prasideda nuo to, jog Povilas padeda tėčiui sutaisyti malūnsparnij. Jie kalbasi apie tėčio darbą, apie tai, ką jam labiausiai patinka skraidinti malūnsparniu. Paaiškėja, jog šeima gyvena medyje. Scena baigiasi tuo, jog tėtis su malūnsparniu išskrenda į darbą, o mama paprašo Povilo parnešti bandelių, kurias visa šeima valgys vakare prie arbatos.

Povilas išeina į kepyklą. Jis visada renkasi į ją eiti trumpuoju keliu, o grįžti – ilguoju. Į kepyklą berniukas eina užsimerkęs, o tai lemia tai, kad jam vis kažkas nutinka – tai atsitrenkia į moters pilvą, tai ima šluostytis rankas į nepažįstamo vyro šaliką. Atėjęs į kepyklą, ponios Margaritos jis paprašo trijų bandelių su įdaru – kiekvienam šeimos nariui po vieną.

Išėjęs iš kepyklos, Povilas aplanko paukščius, kurie paspruko iš zoologijos sodo ir gyvena parke. Tuomet jo dėmesį patraukia netoliese einanti Lapė. Jiedu susipažįsta ir Lapė pasiūlo Povilui būti dosnumo vandenyno dalimi, o šia dalimi jis gali tapti pavaišinęs Lapę bandele. Berniukas atiduoda Lapei vieną bandelę, o ji ją gardžiai suvalgo.

Lapė Povilui papasakoja, kaip gera yra būti dosnumo vandenyno dalimi, jie supasi ant sūpynių, drauge žaidžia. Tuomet Lapė paklausia berniuko, ar pasidalinus bandele, jį apėmė geras jausmas, tačiau Povilas nėra tuo tikras. Tačiau, pasak Lapės, jei jis pavaišins ją dar viena bandele, geras jausmas aplankys Povilą. Vis dėlto Povilas Lapei bandelės neduoda ir ruošiasi eiti namo. Berniukas nusprendžia sugrįžti pas Lapę kitą dieną.

Sugrįžus namo, visa Povilo šeima ruošiasi kartu gerti arbatą ir valgyti berniuko nupirktas bandeles. Tačiau Povilas prisipažįsta, jog šiandien parnešė tik dvi bandeles, tačiau dėl to, jog vieną bandelę atidavė Lapei ir tapo dosnumo vandenyno dalimi. Dosnumo vandenyno dalimi berniukas pasiūlo tapti ir savo tėvams – jie turi pasidalinti savo bandelėmis su juo. Taip visa šeima pasidalina tarpusavyje dviem bandelėmis.

Kitą dieną Povilas vėl susitinka su Lape prie parko sūpynių. Tačiau Lapė tą dieną yra visai be nuotaikos. Povilas nusprendžia ją pralinksminti ir pasiūlo parašyti skelbimą: „Dingo gera Lapės nuotaika, radusiam atsilyginsiu. Povilas“. Lapė pagalvoja, kad pati gali rasti savo dingusią nuotaiką ir už tai gauti iš berniuko tris bandeles. Lapė paskambina telefonu Povilui ir pasako, jog rado savo dingusią nuotaiką ir norėtų, kad jis jai atsilygintų trimis bandelėmis. Povilas suabejoja Lapės pasiūlymu, tad Lapė jo dosnumo vandenyną pavadina pelke. Tuo tarpu jos dosnumo vandenynas yra beribis ir, kad tai įrodytų, paima Povilo sau užtarnautą bandelių maišelį ir jam duoda vieną bandelę.

Po šio susitikimo su Lape Povilas namo parneša tik vieną bandelę. Pasak jo, taip nutiko, nes „draugauti su Lape yra tarsi sūptis sūpynėse – vieną dieną labai gerai, kitą – nelabai“. Vis dėlto šeimos nariai tą vieną bandelę pasidalina tarpusavyje – Povilui atitenka po pusę mamos ir tėčio bandelės dalies. Povilui atrodo, jog ši bandelė yra su ypatingu, laimės, įdaru.

Vėl susitikęs su Lape, berniukas pasiūlo jai papasakoti keistą ir nesuprantamą istoriją. Tačiau jei Lapė ją supras, jis duos jai vieną bandelę. Berniukas pasako, kad jis su tėvais gyvena medyje. Lapei tai atrodo nieko keisto, tad Povilas jai duoda vieną bandelę. Lapė pasiūlo Povilui į tai pažiūrėti iš visų pusių – apačios, viršaus, kairės ir dešinės, ir pasakyti, ką mato. Jei jis nematys nieko keisto, tai Lapė gaus dar vieną bandelę. Taip pat Povilas prisipažįsta, jog jį mokykloje pravardžiuoja vovere, nes jis gyvena medyje, ir kad jam nepatinka, kai iš jo yra juokiamasi. Nors Lapei buvo juokinga jo pravardė, ji nustoja juoktis ir Povilas duoda jai paskutinę, trečią, bandelę. Lapė ir Povilas galvoja, kokia spalva yra laimės spalva ir sutaria, jog tai – oranžinė. Vadinasi, laimė yra lapė.

Lapė ir Povilas sulaukia nakties ir kartu stebi žvaigždėtą dangų. Jie bando atpažinti įvairius žvaigždynus – Povilas atpažįsta Grįžulo ratų žvaigždyną, tuo tarpu Lapė – Uogienės taką, Oranžinio autobuso atsarginio rato ir Šaltai rūkytos lašišos žvaigždynus. Berniukui kyla klausimas, ar Lapė visada bus su juo? Tačiau Lapė pasako: „Kai pajausiu, kad turiu būti kažkur kitur, tai ir eisiu.“

Povilas į namus neparneša nei vienos bandelės. Tačiau tėvai dėl to nenuliūsta, o praneša džiugią naujieną – šeima kraustysis į kitą miestą. Vis dėlto Povilui tai be galo liūdna žinia, nes jis supranta, jog tuomet nebematys Lapės, savo geriausios draugės. Berniukas grįžta į parką prie sūpynių ir praleidžia dar vieną dieną su Lape.

Atsikrausčius į kitą miestą, Povilas jaučiasi vienišas ir liūdnas, o jo tėvai džiaugiasi nauja vieta, mano, kad viskas čia geriau nei anksčiau. Povilui mama vėl patiki užduotį nueiti į kepyklą nupirkti bandelių. Bet berniukui liūdna, kad išėjus bandelių trumpuoju keliu, namo negali grįžti ilguoju. Naujasis miestas neteikia Povilui džiaugsmo, jis ilgisi savo draugės. Tačiau vieną kartą į šį miestą atvyksta Lapė. Ji pajautė, kad turi būti kažkur kitur, ir atvyko ten, kur yra Povilas.

